

sand, som man kan have uendelige ressourcer af. Så derfor skal man helt derved for at træffe en politisk beslutning, men det gør man ikke. Den dækkes der over, og så kaldes det videnskabelige argumenter. Og det er det, der gør, at vores returflaskesystem i dag er sat under pres fra EU. Man kan ikke engang begrunde det på videnskabeligt grundlag, men man gør det alligevel.

Det andet spørgsmål er om gensplejsningen. Nu kan man sige, hvad man vil om gallupundersøgelser, men 95 pct. ville i hvert fald have en effektiv mærkning, og 68 pct. ville overhovedet ikke have de gensplejsede produkter. Og ministeren ved også godt, at modstanden er væsentlig højere i Østrig, end den er i Danmark. I Østrig har man jo ikke villet have den gensplejsede majs, men så kommer den ind i komitéproceduren, og vi er enige i fra Danmarks side, at den har sundhedsmæssige problemer på grund af den markør, der sendes med rundt.

Det er så komitéproceduren, der gør, at vi skal tage den risiko, hvor vi alle – i hvert fald efter min opfattelse – ved, at det er nødvendigt at lade forsigtighedsprincippet råde, fordi vi slet ikke har brug for det. Alligevel dikterer EU os via de procedurer, at vi kan blive overruled netop på et så afgørende spørgsmål. Så kan man sige, og det er også lidt til Det Radikale Venstre, at hele den procedure i virkeligheden er et tegn på, hvor syg EU er.

En af de konsekvenser, der er af at gensplejse netop disse planter, som jeg har omtalt, til at være resistente over for sprøjtemidler, er, at man øger mængden af sprøjtemidler. Roundup og andre sprøjtemidler er så billige i dag, at når den plante, man vil bevare, er blevet resistent, så behøver man ikke længere være så forsigtig, når man sprøjter. Så vil man give den en ekstra tand. Det har faktisk vist sig, at mængderne af sprøjtemidler er fordoblet i de områder i USA, hvor man har haft gensplejsede produkter et stykke tid.

Det er det, som man samtidig tvinges til at indføre. Og det er så grotesk i dag, at hvis vi skal sikre gensplejsningsfri produkter til vores fødevarerproduktion, f.eks. soja, så skal vi til Norge og købe det, for hele EU har sagt, at vi ikke må lave et forbud mod import af gensplejsede produkter i EU.

Det er efter min opfattelse et forsøg på at sige, at det indre marked er til gavn for miljøet. Den er meget langt ude. Derfor mener vi, at man skal støtte ministeren i at fastholde at afvise disse

forhold i komitéprocedurerne og i Kommissionen – ingen tvivl om det. Og vi skal også fastholde et højt beskyttelsesniveau – ingen tvivl om det.

Men det er utrolig nødvendigt, at det er muligt for os herhjemme f.eks. at fastholde, at vi kan gøre, hvad vi synes der er nødvendigt for at beskytte vores drikkevand og i øvrigt også for at kunne gå i spidsen og trække de andre lande med op til et endnu højere niveau i EU.

Dér har Det Radikale Venstre og i øvrigt også SF været ude og sige i flotte bemærkninger, at de vil have udfaset sprøjtemidlerne. Jeg har så spurgt ministeren, om det er muligt, og det er det ikke på grund af EU. Den dag, hvor de gennemfører positivmærkningerne af nogle af de 90 produkter, de er ved at revurdere, og de nye, så er vi forpligtet til også at lade dem markedsføre i Danmark. Det er EU's indre marked i en nøddeskal.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg vil prøve, om vi kan nå at afslutte inden middagspausen, men det kommer jo meget an på deltagerne.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Den er forstået.

Se, mange af de målsætninger, som hr. Hindrup Andersen her ridser op om at kunne sige nej til gensplejsede produkter, at beskytte drikkevand og sådan noget, tror jeg der er et meget bredt flertal, der vil kunne skrive under på. Det, der er interessant, er jo midlerne til det, og hvordan vi gør det. Og dér er en forskel mellem SF og Enhedslisten i strategien.

Vi arbejder for, at når vi har et indre marked, skal der være en politisk overbygning, så vi får nogle røde og nogle grønne krav ind i reglerne i EU-systemet. Enhedslisten lægger meget mere vægt på – og det blev jo helt tydeligt under hr. Hindrup Andersens indlæg nu – at det i virkeligheden er EU-medlemskabet, der er noget galt med. Derfor synes jeg, at man skylder befolkningen at oplyse om, hvilket alternativ man ønsker.

Sagen er jo den, når vi snakker om det indre marked, at f.eks. Norge, som formelt ikke er medlem af EU, i alt væsentligt retter sig efter indre markedskrav. Det er en illusion at påstå, at man bare kan gå ud af Unionen og så få en frihandelsaftale, for konsekvensen bliver, at man er underlagt alle reglerne uden at have